

תפלת ר' שמעון בן יוחאי The Prayer of Rabbi Shim'on ben Yoḥai

Extracted from Jellinek, A (ed.), *Bet ha-Midrash: Sammlung kleiner Midraschim und vermischter Abhandlungen aus der jüdischen Literatur*, Vol.4 (6 vols.; Leipzig, 1853-77; repr., Jerusalem: Bamberger & Wahrmann, 1938), 4:117-126.

אלו הנסתרות והנגלות אשר נגלו לר' שמעון חה הוא
שמעון בן יוחאי ששגרו אותו מירושלם לרומי אל הקיסר וכיון
שרה בספינה נחראה לו חלום אשמדאי שר השידים ואמר לו
שאל מה אעשה לך אמר לו ר"ש ומי אחה ואמר לו אני הוא
אשמדאי (ע' מעילה י"ז ב') ששגרני הקב"ה לעשות לך נס — אמר
רבנו של עולם להגר שפחת שרי וימנח לה מלאך ולי שיגרת שר
השירים אמר לו אשמדאי מכל מקום יבא הנס בין אני או מלאך
יחקנו חפצך ואמר לו אשמדאי הריני הולך לעת עתה ואכנס לבתו
של קיסר וארפה אותה ואצעק בשמך ר' שמעון ר' שמעון עד שתבא
אחה ויבקשו ממך אשר חפייסני שאצא מזה הבית ואומר לא אצא
ממנו עד שעושין חפצו של ר' שמעון ורצונו והלך אשמדאי והלך
אל בית הקיסר ועשה כל מה שאמר לר"ש ועמדה בתו של קיסר
ונכנס בחוכה כיון שנכנס בה שיברה כל הכלים אשר בפלטור של
אביה והיחה צועקת ר' שמעון שמעון בן יוחאי לימים מועטים באתה
ספינה והיה בחוכה ר' שמעון הלכו ובשרו לקיסר שיגר הקיסר
אחריו ואמר לו מה אתה רוצה אמר לו היהודים שבירושלם שיגרו
לך דורון אמר לו איני מקבל ממך דבר ואיני רוצה ממך אלא שאתה
חוציא זה השיד מבתי כי אין לי מי ימלוך אחרי בלתי הוא כי אין
זרע אחר הלך ר' שמעון ואמר לו אשמדאי צא מואת הנערה אמר
לא אצא עד שעושים לך כל רצונך וכן אמר לו כמה פעמים לא
אצא עד שעושים רצונך — הלך המלך ושיגר לכל זקניו שריו
ועבדיו ואמר להם מה חאמרו לעשות מבתי שכבר נכנס בה זח
השיד ואנו גורנו על היהודים שלא ימולו אח בניהם ושלא ישמרו

את השבת ושלא ישמרו נשותיהן את הנדות ומנהג מלכותנו שכשגזרין
 גזרה אין חזרין לעולם ואם חוזר בה מעבירין אותו ממלכותו כדח
 מדי ופרס עמד אחד מיועציו ואמר לו אדוני המלך אומר לך דבר
 חתרפא בו בתך ותעביר כל גזרותיך כי גזירה זאת על היהודים רעה
 היא לנו ולך אסר לו אמור אסר לו מי שיש לו שונא מה ירצה
 ממנו יהיה עני או עשיר? אמר לו המלך עני אמר לו היועץ היהודים
 כל מנהגם להחעסק כל השבוע ומכנסין ממון יום הששי מוציא
 הכל בשביל כבוד השבת ועתה כשתפסוק להם השבת ישאר להם
 הוצאת שבת ויקבצו ממון וימרדו עליך ואם תחזיר להם השבת יוציאו
 בו הוצאות רבות ויהיו עניים — אמר להם המלך תחזירו להם
 השבת — עוד אמר לו אותו היועץ אם יהיה לאדם שונאים מה
 ירצה מהם? יהיו מרובים או מועטים? א"ל המלך מועטים א"ל
 אדוני המלך היהודים עושין לבניהם המילה והם בני ח' ימים כשיחיה
 אחד ימותו מאה אמר המלך גם תחזירו להם המילה — עוד א"ל
 אדוני המלך כך היא הנדוח אם תניח נשי ישראל בנדות לא יהיה
 לך זרע מרובה כי הן ישמרו ז' ימים ימי הדם ח' ימים נקיים אמר
 המלך הניחו דחם בנדות כאשר היו. אמר המלך לר"ש קיימתי
 שאלתכם לך אמור לשד שיצא מבתי גזר ר"ש על אשמדאי ויצא
 מבת המלך והחזיר המלך לר"ש הדורון שהביא לו ונתן לו עוד
 מחנה מרובה וכחכ לו איגרות לאשר' לסרדיוט שהיה לו בירושלם
 והלך ר"ש לירושל' שמח וטוב לב ונתבטלו הגזרות והוא ר"ש
 שהיה חבוש במערה קורם לכן מפני הקיסר ונתענה ארבעים יום
 ולילה והתפלל לפני ה' וכך וכך אמר בתפלתו: כרוך אחה ה' אלקיני
 וא"א אלקי אברהם ואלקי יצחק ואלקי יעקב האל הגדול הגבור
 והנורא קונה ברחמי שמים וארץ חי וקיים לערי עד ולנצח נצחים
 תתהדר תתקלם תתעטר תתפאר תתייחד שאתה מלך המלכים ואדוני
 אדונים אתה ששםך כך וכך ששםך נעלם אתה מעיני כל חי ונעלם
 ששםך פלא אתה ופלא ששםך יחיד אתה ויחיד ששםך אתה הוא שבחרת
 באברם והוצאתו מאור כשדים והודעתו צער משעבוד מלכות
 שישחעבדו בניו ועכשו אבקש ממך ה' אלקים אשר תפתח לי שערי
 תפלה ותשלח לי מלאך להודיעני אימתי יבא משיח בן דוד ואיך
 יקבץ גליות ישראל מכל המקומות אשר נתפזרו שם וכמה מלחמות
 יעברו עליהם לאחר קבוצם ויבאר אלי הדבר בטוב ה' אלקים ועד
 סתי קץ הפלאות — א"ר שמעון מיד נפתחו לי שערי שמים ואראה

מראות אלקים ואפול על פני והנה קול מדבר אלי שמעון שמעון
ואען ואדבר אל המדבר אלי מה אתה אומר אדוני אמר אלי עמוד
על עמך ובדברו עמי עמדתי מרעיד ואמרתי לו מה שמך אמר
לי למה זה חשאל לשמי והוא פלאי ואמרתי לו מתי יבא גואל
ישראל אמר אלי וירא את בני יש' וידע אלהים מיד העביר לפני
את הקיני שאלתי אותו מה אלו א"ל אלו הם הקיני עוד הראני
מלכות ישמעאל שיהיה אחר הקיני מיד בכיתי בכיה גדולה ואמרתי
לו אדוני וכי יש לו קרנים וטלפים כדי שידוש בהם את יש' א"ל
הן עודני מדבר עמו והנה מלאך אחד ששמו מטטרון נגע בי ועירני
כאיש אשר יעור משנתו ובראותי אותו עמדתי מרעיד ונהפכו צירי
עלי ולא עצרתי כח ואחוזני צירים כצירי יולדה ויאמר לי שמעון
ואומר הנני ויאמר לי דע כי הקב"ה שלחני אליך כדי להודיעך
שאלתך ששאלת מלפניו עכשו כשראית את הקיני ומלכות ישמעאל
בכית ולא היה לך לבכות אלא על מלכות ישמעאל לבד שבאחרית
מלכותה תהרוג מישראל הרג רב אין לו שיעור וחגוור על ישראל
גירות קשות ואומרת כל הקורא בתורה ידקר בחרב ותחזיר סקצת
מישראל לדיניהם ומלכות הקיני יבאו בעת ההיא לירושלם וכובשין
אותה והורגין בה יותר משלשת רבוא ומפני הלחץ שלוחצין את
ישראל הקב"ה שולח בם ישמעאלים ועושים עמהם מלחמה כדי
להושיע את ישראל מידם ועומד איש שוטה ובעל הרוח ומדבר על
הקב"ה כזבים והוא מכבש את הארץ ויהיה ביניהם ובין בני עשו
איבה. השבתי למטטרון ואמרתי לו אדוני וכי בני ישמעאל ישועה
לישראל? א"ל: ולא כך אמר ישעיה הנביא וראה רכב צמד פרשים
רכב חמור רכב גמל (כ"א ז') רכב זו מלכות מדי ופרס צמד זו
מלכות יון פרשי' זו מלכות אדום רכב חמור זה משיח שנא' עני
ורוכב על חמור (זכריה ט' ט') רכב גמל זו מלכות ישמעאל שביטוי
הצמח מלכות משיח לכך הקדים רכב חמור על רכב גמל וישמח
רכב גמל בכיא' משיח והחכמים יסוחו ויד בני בליעל תחוקנה —
ועוד וירא את הקיני וכי מה משל ראה בלעם הרשע אלא כיון
שראה בלעם שבט קיני עתידים לעמוד ולשעבד את ישראל התחיל
אמר איתן מושבך רואה אני שאין אתם אוכלים אלא ממצלת (כן
כתוב בכ"י שלי ופר' כלי של נגון, ולא סמצוות כנרפם בבית המדרש
חדר ג' דף 79) איתן המזרחי (וענין הדבר מליצת היחול שאמר
בלעם על ישראל):

והמלך השני שיעמוד מבני ישמעאל הוא אוהב את ישראל
 והוא גודר את פרצות ההיכל ועושה מלחמה עם בני עשו והורג
 את חיילותיהם ויעמוד מלך אשר שמו מרון ויהיה רועה אחונות
 ויקחו אותו מאחרי האחונות ויסליכו אותו ויעמרו עליו בני אדום
 ויהרגו אותו ויעמר אחר תחתיו ויהיה לו שלום מכל עבריו ויהיה
 אוהב צאן וימות בשלום. ויעמוד מלך אחר תחתיו ויחויק את
 הממלכה כחרבו ובקשתו וקטטה תהיה בימיו פעם במזרח ופעם
 במערב פעם בצפון ופעם בדרום ועושה מלחמה עם הכל ובעת
 שיפול הגירון שבמערב על בני ישמעאל בדמשק חפול מלכות
 ישמעאל ועל אותו העת אמר שבר ה' מטה רשעים ועדיין אצלו
 גבורי בני קדר חפשע עליו רוח מזרחית צפונית ויפלו ממנו חללים
 רבים הראשון על חידקל והשני על פרח והשלישי בינחים והוא
 בורח מלפניהם וילכרו בניו ויהרגו ויחלו על העצים. ביום ההוא
 ישרוק ה' לזבוב ועחיד הקב"ה לשרוק לדבורים אשר בארץ אשור
 ועושים מלחמה עם האשכנזים ומלך ראשון מנהיג אותם ומוצא
 שמרד על אדוניהם שני כה אמר ה' לכה נפש למחעב גוי לעבד
 מושלים (ישעיה מ"ט ז') ועבד מושלים מי הוא הוי אמר זה בני
 כנען שהם מחועבים מכל האומות — לעבד מושלים שיהיה עבד
 מושלים והוא מורד על ארוניו והם מחקבצים אליו ומחקבצים עמדם
 אנשים שמרדו על אדוניהם ועושי מלחמה עם בני ישמעאל והורגים
 את גבוריהם ויורשים את ממותם ורכושם והם אנשים כעורים ביותר
 ולובשים שחורים ויוצאים ממזרח והם מרים ונמדרים שני הגני מקים
 על הכשרים הגוי המר והנמהר (חבקוק א' ו') וכולם פרשים שני
 פרש מעלה (נחום ג' ג') ובאים מארץ רחוקה לרשח משכנות לא
 לו ועולים על מרום הרים והוא הר מרום יש' ופורצים ההיכל ומכבים
 הנרות וקורעים הדלחות — ועור יעמדו ד' מלכים אחרים שנים
 מדם נגלים ושנים אחרים יעמדו עליהם ובימיהם יצמח בן דוד שני
 ובימיהו די מלכיא אנון (דניאל ב' מ"ד). ודמות המלך הראשון
 איש ישש ואינו זקן הרבה והמלך שפל ברך עיניו יפות ושערו נאה
 שחור והן מחכשלין בו. ואחריו יעמוד אחר במחלוקת ויעמיד
 חיילות הרבה על נהר פרת וכיום אחר יפלו חיילותיו שבצפון
 ושברום ויכרח וילכר ויאסר וכל הימים שיהיה במאסר יהיה שלום
 בארץ — והמלך הרביעי אוהב כסף וזהב והוא זקן וגבה קומה ויש
 לו שומה (צ"ל שומא פי' כחם) על גודלו של רגל הימנית ועושה

מטבעות של נחשת וטומן אותם וגונו אותם תחת פרת עם כסף זהב ורם נגנוים למלך המשיח שנ' ותחתי לך אוצרות חשך ומטמוני מסחרים (ישעיה מ"ה ג'). ובימיו תפשע קרן מערביים וישלח שני גייסים והם הורגים מכני מורה ומשלח עוד אחרים — ובתחלת השבוע האחד אין בו מטר ובשניה חצי רעב ובשלישי יהיה רעב גדול ולא יהיה מטר וברביעית בינונית ובחמישית יהיה שובע גדול ובששית יצמח כוכב אחד ממזרח וכראשו שבט של אש כמו רומח ואומרו 'או"ה כוכב זה לנו הוא ואינו כן אלא משל ישראל שנ' דרך כוכב מיעקב ועת זדיחתו באשמורת הראשונה של לילה עד ב' שעות ויאסף ט"ו יום במזרח וסובב למערב ועושה ט"ו ימים ואם יתר הוא טוב לישראל:

ועוד שבחי לתפילתי וגם לתעניתי מ' יום עד שנגלה עלי זה המלאך ואמר לי שאל אמרתי לו אדוני מה יהיה אחרית אלה. א"ל המלאך אחר כל אלה מתגברים בני מערב בחיילים גדולים והם באים מעורבים ועורכים מלחמה עם בני מזרח שבארצם והורגים אותם והנשאר' בורחים מלפניהם ובאים לאכסנרדיא וירדפו אחריהם מכני מערב ויבאו ושם תהיה מלחמה גדולה ויברחו משם בני מזרח ויבאו עד מצרים וישבו אותה ויקחו מלקוח ויעשו אותה שממה לקיים מה שנאמר מצרים לשממה תהיה (ויאל ד' י"ט) ויעברו בארץ הצבי וכלה בידם וכל מי שהוא נשבה לא יחזור עד שיבא משיח, וכששמעתי הדבר הזה בכיתי עד מאד — א"ל המלאך שמעון מפני מה אתה בוכה? אמרתי לו בני אברהם יצחק ויעקב לא תהיה להם פלטה בימיו. אמר לי הדבר קשה עד מאד, אם תניח בשר על האש לא תוכל להנצל מריחו כך ישראל אינן ניצולין וכל מי שהוא בא בדרך ויברח ויחבא וינצל שנ' לך עמי בא בדרך (ישעיה כ"ו) כל הנמצא ידקר וכל הנספה יפול בהרב (שם י"ג ט"ו) והם עוברים בארץ הצבי ושוטים שנ' ובא בארצות ושטף ועבר (דניאל י"א ט') ובאים בנחלי הבתוח והם באמצעיחא ושם תהיה מלחמה גדולה שנתנבאו עליה כל הנביאים ויהפכו נחלים זממי פרת לדם ולא יוכלו הנשאר' לשחות ממנו ומשם תישבר מלכות מזרח. ואחד כל אלה יעמד מלך עז פנים ויעשה שלש שנים ומחצה ובתחלת מלכותו כשהוא עומד לוקח העשירים ומפנה (ל' הסרה צפניה ג' ט"ו) ממנם והורג אותם ולא ימלט כסף אח בעליו שנ' כספם חרבם לא יוכל להצילם (יחזקאל ז' י"ט) ולא תעמד עליו עצתו ומחשבתו

וכל מי שסזכיר שמע ישראל ה' אלקינו, הורגו, וכל האומר אלקי
 אברהם יהרג ואומרים נחזור כלנו אומה אחת ונבטל את השבחות
 והמועדים וראשי חדשים מישראל שני' ויסבר להשניה זמנין ורת
 (דניאל ד' כ"ה) זמנין הם המועדים ורת היא התורה שני' אש דת
 למו (דברים ל"ג ב') וכיטיו צרה גדולה תהיה על ישראל וכל מי
 שהו גלה לגליל העליון ימלט שנאמר כי בהר ציון וכירושלם תהיה
 פלטה (יואל ג' ה') עד דמטי מרון והורג מישראל עד שמגיע
 (לדמשק) וכשהוא מגיע לדמשק נותן הקב"ה עזרה והצלחה לישראל
 וכיטיו תהיה קטטה ומלחמה בעולם ועיר נלחמה עם חברתה ומדינה
 עם מדינה ועם בעם וגוי בגוי ואין שלום ליוצא ובא שני' ודערוחי
 לאדם והלכו כעורים (צפניה א' י"ז) ועם ה' מטולטלין וצרה תהיה
 עליהם שלש שנים וינחנו בידו עד כוף השלש השנים שני' ויחהבון
 בידה עד ערן וערנין ופלג ערן (דניאל ד' כ"ה) עדן (צ"ל שנה) עדנין
 כ' שנים פלג ערן חצי שנה נמצא שלש שנים מבטל הגירה והתפלה
 שני' ומעת הוסר החמיד ולחח שקוץ שומם ימים אלה מאחים
 וחשעים (שם י"ב י"א) והם שלש שנים ומחצה ויעמוד מלך שהוא
 משיב אותם לכפור שני' ונחנו השקוץ משומם (שם י"א ל"א) והוא
 מולך ג' חדשים ואח"כ עושים בני ישמעאל מלחמה עם אדומיים
 בבקעת עכו ומיד אשורים באים עליהם ושבים אותם שני' עד מה
 אשור חשבך (כמדבר כ"ד כ"ב) וצים מיד כחים (שם כ"ד) אלו
 אדומיים שהם עתידים לעמוד באחרית הימים וכשרם יוצאים כנגבים
 הם יוצאים שני' אם גנבים באו לך (עובדיה א') ועושים מלהמה
 עם בני ישמעאל והורגים מהם הרבה ומחכנש למשריית דעכו ומרדק
 פרזלא לחספא (פי' והברזל ישבר החרס) ושקיה חכרין (אולי צריך
 להוסיף עד) לאצבעתא, וערקין (חרגום נס ערק) ערטלאין (חרגום
 אחשחרנים ערטליין או פי' ערומים) בלא סוסואן, ויצטרפו לגיונות
 עמם מאדום ויכאו ויעשו. מלחמה בבקעת עכו ער שישקע הסום
 עד ירכו בדם ויברחו בני ישראל ער שיכאו אל בקעת יריחו ושם
 יעמדו ויאמרו אחד לחברו אנה אנחנו בורחים ונשים (אולי צ"ל
 ונניח) טפנו נשינו וחוררים ועושים מלחמה אחרת בבקעת מגדו
 ויברחו אדומיים ועולים לספינות וחצא רוח וחכיאם לאשור והן
 מענים אשורים ועבר הנחר ולקץ חשעה חדשים יצאו בני אשור
 ויאבדו בני ישראל ואת בני רומה שני' עד מה אשור חשבך —
 וכשאתה רואה שוורים (צ"ל אשורים) יוצאים ודורכים בארץ ישראל

עושים הם שלום ואליהו ז"ל יוצא ומבשר להם שלום שנ' והיה זה שלום אשור כי יבא בארצנו (מיכה ה' ד') ובני איט"ליא מבקשים להלחם עמם ובני ישמעאל תחוויר להם המלכות כמעט ואין מספיקים להוציא אח נשידם עד שאשור שוכים אותם ומיד בת קול יוצאת ומכרחת בכל המקומות שבני (אול' שבני) ישראל צאו ונקמו נקמת ה' באדם שנ' ונתתי את נקמתי באדם ביד עמי ישראל (יחזקאל כ"ה י"ד) ומיד בחורי בני ישראל נקבצים ונשמעים וחם ממליכים עליהם מלך מודע דוד וחפול מחלוקת בן אלו לאלו ובני ארץ ישראל פושעים בודע דוד לקיים מה שנא' ויפגעו ישראל בבית דוד עד היום הזה (ד"ה ב' י"ט) עד היום הזה הוא יום שיבא מלך המשיח. ואלו ואלו באים ונאחזים ובה קול יוצאת ומצפצפת מה שהיה הוא שיהיה (קהלת א' ט') הוא הק"בה שהיה קודם בריאת העולם והוא שעתיד להיות אחר איבוד העולם, ומה שנעשה הוא שיעשה (שם) — והיא משיבה ואומרת כאשר עשה יהושע ליריחו ולמלכה כן עשו באו"ה והם אומרים אין עמנו ארון הברית כאשר היה עם יהושע והיא משיבה להם לא היה בארון אלא שני לוחות האבנים וחוטמן שמע ישראל מיד הן מתריעין בתרועה גדולה ואומרים שמע יש' ה' אלקינו ה' אחד והן סובבין את יריחו ומיד החומה נופלת תחתיה ונכנסין לתוכה ומוציאים הבחורים מחים ברחובותיה לקיים מה שנא' לכן יפלו בחוריה ברחובותיה וכל אנשי מלחמתה ידמו (ירמיה נ' ל') והם הורגין בתוכה שלשה ימים ושלשה לילות ואח"כ קובצין את כל שללה אל חוק רחובה ושמועה באה עליהם מא"י ופוחדין פחד גדול:

ועוד שכתתי לחפלה לפני ה' בצום ושק ואפר עד שראיתי והנה יד נעה בי והעמידני על הגלי ויאמר אלי שאל לך איש צדיק מה תשאל ואשאלהו אמרתי לו ובאחרית האלה כיצד יתקבצו כל ישראל מארבע כנפוי הארץ ואיך תהיה יציאתם מתחת יד המלכות ואם יוצאים לאנה הם יוצאים וכיצד תהיה הליכתם ומה יוכלו לעשות? ארצה שתגיד לי הרברים הללו וכיוצא בהם עד סוף כל הדבר ויענני מדלחות השמים ויאמר לי: באחרית מלכות בני ישמעאל יצאו הרומיים על ירושלים ועושים מלחמה עם בני ישמעאל והארץ תיכבש לפניהם והם באים בתוכה והותגים בה הרבה מבני ישמעאל ומפילים בה חללים הרבה ושובים מבנות ישמעאל שביה גדולה ומוציאין מתחת מהתינוקות ושוחטין בכל יום תינוקות למש"ז ובאותו העת יצר

לישראל מאד ובאותו זמן יעיר ה' שבטי ישראל ויבאו לירושלם
 עיר הקדש וימצאו בחורה כתוב וז' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן
 ועוד כתוב כי הולך לפניכם ה' ומאספכם אלקי ישראל (ישעיה נ"ב
 י"ב) והם מהלכים בעב וערפל ויעשו מלחמה עם האדומיים ויהרגו
 מהם הרג רב ויצא שטם בעולם שבאו השבטים ובעת ההיא יתקיים
 בישראל הפסוק והיתה עת צרה אשר לא נדחתה מהיות גוי ובעת
 ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר (דניאל י"ב א') ויעמדו
 האומות על ישראל והורגים מהם הרג רב ופושעים מעמ' הארץ
 הרבה ומענים בכבלים הרבה מן החסידים כדי לעזוב תורת ה',
 ועוד שהם בוו הצרה ימים מעטים יביא ה' רוח גדול וחזק ורעם
 גדול ועב שחור שלא נראה בעולם כמוהו ומחוק אותו הרוח יפור
 הקב"ה השבטים בכל עיר ועיר ועליהם נאמר מי אלה כעב תעפינה
 (ישעיה ס') ויתקבצו מישראל אל ירושלם מעט אנשים ולא ימצאו
 להם ויחזיר הקב"ה ליש' החול סולת ועל העת ההיא נאמר יהי
 פסת בר בארץ בראש הרים (ע' מררש קהלח פס' מה שהיה)
 ויעמוד נחמיה בן חושיאל ועושה אוהיות בדבר ה' ויעמוד מלך
 וכופר בדין ומראה עצמו כעובד ה' ולבו לא נכון עמו. ויצא רעם
 גדול בעולם ויפחדו ממנו כל העולם ויתקבצו ישראל אל נחמיה בן
 חושיאל ומלך מצרים ישלים עמו ויהרוג כל המדינות אשר סביבות
 ירושלם כגון טבריה ודמשק ואשקלון וישמעו או"ה וחפול עליהם
 אימה ופחד — והאות אשר יהיה באותו העת כי הכוכבים יראו
 בדם ועל אותו העת נאמר השמש יהפך לחשך והירח לדם (יואל
 ג' ד') ומשלח הקב"ה באו"ה מכות עשר כמו ששלח במצרים לקיים
 מה שנ' והיה ביום ההוא יוסיף ה' שנית ידו לקנות את שאר עמו
 (ישעיה י"א י"א). אמרו שיש ברומי אבן של שיש והיא דמות
 נערה יפה ברואה משששת ימי בראשית ובאין בני בלילעל מאו"ה
 ושוכבין אתה ומתעברת ולקץ השעה חדשים מתבקעה ויוצא בן זכר
 דמות אדם ארכו י"ב אמה ורחבו ב' אמות ועיניו ארוטות עקומות
 שער ראשו אדום כזהב ופעמי רגליו ירוקים ויש לו שני קרקדים
 וקוראים אותו ארמילוס ויבא אצל אדום ויאמר להם משיחכם אני
 אני הוא אלקיכם ומטעה אוחם ומיד הם מאמינים בו והם ממליכים
 אותו ומתחברין כל בני עשו ובאין אצלו והולך ומבשר לכל המדינות
 ואומר לבני עשו הביאו לי תורתי שנחתי לכם ועוד באין או"ה והם
 מביאים ספר . . . (המלה נטהקת בכ"י) ואומר להם הוא שנחתי

לפניכם ואומר להם אני הו' אלקיכם ואני משיהכם ואלקיכם ובאותה
שעה משגר לנחמיה וכל ישראל ואומר להם הביאו לי תורחכם
והעידו לי שאני אל ומיד כל יש' תומהין ומתפתרים ובאותה שעה
יעמוד נחמיה ושלשה אנשים עמו מבני אפרים והולכים עמו וס"ח
עמם וקוראים לפניו אנכי ולא יהיה לך והוא אומר אין בתורחכם
כלום מזה ואני מניח אתכם עד שתאמינו שאני אלוך כדרך שהאמינו
בי או"ה ומיד עומד כנגדו נחמיה ואומר לו אין אתה אלוך אלא
שטן ואומר להם מדוע מבחם בי אצוה להרוג אתכם ואומר לעבדיו
תפשוהו לנחמיה ומיד יקום ושלשים אלף גבורים מישראל ועושה
עמו מלחמה והורג מטהנה ארמילוס מאתים אלף דחרה אף ארמילוס
ויקבץ כל חיילי או"ה ועושה מלחמה עם בני ישראל והורג מישראל
אלף אלפים ועוד הורג נחמיה בעת צהרים ועל אותו העת נאמר
והיה ביום ההוא נאם ה' אלקים והבאתי השמש בצהרים וההשכתי
לארץ ביום אור (עמוס ה' ט') והגשאר מישראל יברחו אל מדבר
העמים וישכו שם ארבעים יום והמשה בלא להם ולא טים כי אם
עשב השדה יהיה מאכלם ולאחר חמשה וארבעים יום יבא ארמילוס
וילחם במצרים וילכדה שני' וארץ מצרים לא תהיה לפליטה (דניאל
י"א ט"ב) וחרר ומשים פניו אל ירושלם להחריבה פעם שניה שני'
ויטע אדלי אפרנו בין ימים לחד צבי קדש ובא עד קצו ואין עור
לו (שם ט"ד). ובעת ההיא יעמוד סיכאל השר הגדול ותוקע בשופר
שלשה פעמים שני' והיה ביום ההוא יחקע בשופר גדול (ישעיה כ"ז
י"ג) ואותו שופר הוא קרן ימיני של איל יצחק והק"בה מאריך אותו
עד אלף אמה ותוקע חקיעה ומתגלה משיה בן דוד ואלהיו והולכים
שניהם אצל ישראל שהם במדבר העמים ואומר להם אליהו זה
הוא המשיח ומשיב את לבם ומהזק את ידם שני' חוקי דים רפות
וברכים כשלוח אמצו אמרו לנמהרי לב חוקו אל תיראו (ישעיה
ל"ה ג' ד') וישמעו כל בני ישראל קול השופר וישמעו כי פדה את
ישראל שני' כי פדה ה' את יעקב (שם) ובאו האוברים בארץ
אשור ומיד נופל פחד ה' בעמים ועל כל הגוים וישראל חוזרים
עם המשיח עד שיבאו למדבר יהודה ומתועדים עם כל בני ישראל
ויבאו אל ירושלם ויעלו במעלות בית דוד הנשארות מן ההרמ וישב
שם המשיח וישמע ארמילוס כי עמד לישי מלך ומקבץ היילות כל
או"ה ויבאו למלך המשיח ולישראל וחק"בת ילחם בעד ישראל
ואומר למשיח שב לימיני והמשיח אומר לישראל החקצו והחיצו

וראו את ישועת ה' ומיד הקב"ה יוצא ונלחם בם שנ' ויצא ה' ונלחם
בגוים הרים (זכריה י"ד ג') וכתוב בעת הדין אביא אחכם ובעת
קבצי אחכם כי אתן אחכם לשם ולחדלה בכל עמי הארץ אמן
יקרב אותו העת ואותו הזמן:

תם תפלת ר' שמעון בן יוחאי